

MOJE,

TVOJE,

DRAGANIČKO

IMPRESUM

NAKLADNIK:
OŠ DRAGANIĆI

ZA NAKLADNIKA:
MARICA JURČIĆ, RAVNATELJICA

AUTORI TEKSTA I ILUSTRACIJA:
ANA GOJŠIĆ, JAKOV KUČAS, PATRICIA MATIĆ, VITA RATAIĆ, MATKO ŠEGULIĆ I EVA ZORIĆ

UREDNIKA:
MARINA TRŽOK, UČITELJICA 4. R. U ŠK. G. 2023. / 2024.

GRAFIČKI DIZAJN I TISAK:
TISKARA PEČARIĆ-RADOČAJ, KARLOVAC

NAKLADA:
30 PRIMJERAKA

KARLOVAC, RUJAN 2024.

MOJE, TVOJE, DRAGANIĆKO

KARLOVAC, 2024.

Dragi čitatelju,

budeš li polako čitao i snažno proživljavao rečenice ove slikovnice, obnovit ćeš svoja znanja o dragocjenostima draganičkog kraja, ili možda naučiti, osmjehnut ćeš se gledajući zanimljivo oslikane draganičke motive, a nadasve ćeš biti motiviran za čuvanjem i inspiriran za prezentiranjem prikazanih motiva. Ova, s ljubavlju skladana, slikovnica nastala je kao produkt nekolicine nadasve inspirativnih i entuzijastičnih učenika četvrtog razreda OŠ Draganići u šk. g. 2023. / 2024. polaznika A2 Likovna kultura, nastavnog sata kojeg su učenici odabrali u sklopu programa Cjelodnevnne škole.

Tijekom 35 nastavnih sati učenici su na osobnu ideju istraživali najznamenitije sadržaje užeg zavičaja, materijalne i nematerijalne draganičke baštine i željeli ih objediniti i na jednom mjestu sažeti likovno i tekstualno na radost najmlađim čitateljima, na ponos svojim roditeljima i ljubav svojoj učiteljici.

Ana Gojšić

- alfa i omega skupine, promišljena u generiranju ideja, precizna u njihovoj realizaciji

Matko Šegulić

- neiscrpno vrelo ideja od kojih se samo nekolicina realizirala kako slikovnica ne bi prerasla u roman, entuzijastičan motivator i motor pokretač

Jakov Kučas

- uvijek s teškim bremenom ideja, najčešće ostvarivih, neobične realizacije ali inspirativnog ishoda

Vita Rataić

- pčelica radilica koja zadatak realizira i prije zadanog roka, k tome nadasve pristojna

Patricia Matić

- svako njezino likovno rješenje odražava njezinu umjetničku crtu, u svakoj likovnoj formi podjednako uspješna

Eva Zorić

- krativna, odgovorna, uporna i suradljiva – svaki rad pretvara u likovno remek djelo

Tena Barković

- gošća u slikovnici koju je oplemenila ljubavlju tate prema mami „Tata mami“

Leon Pahanić

- gost u slikovnici koji je želio ovjekovječiti ljubav unuka prema baki „Draganički fanjki“

DRAGANIĆKI GOVOR

Sve što me je zanimalo o draganičkom govoru saznao sam od svoga djeda.

Rekao mi je da smo kajkavci jer najčešće pitamo „Kaj delaš?“ i to ekavci. Okolni stanovnici nas teže razumiju, a i neki draganićaki se međusobno ne sporazumijevaju s lakoćom. Mojem djedu Juri je najsimpatičnija riječ „kompejsica“, a to znači kupina. Djedov „prišvarak“ (nadimak) je Jura Beli. Djed mi je naglasio da su u nekim riječima izostavljena pojedina slova pa je daska postala „dska“, magla „mgla“, a staza „stza“. Uz slova službene abecede, draganićka abeceda sadrži i slovo između s i š. Draganićki govor je zaštićen od 2021. g. te je upisan u Registar nematerijalne kulturne baštine RH. Zavičajni govor od zaborava čuvaju KUD „Sv. Juraj“ Draganić, OŠ Draganići te ostali stanovnici mjesta.

Jakov Kučas prema kazivanju djeda Jurja Bene

MAMA TATI

KD ON KIŠTRICU NE ZAPRE,
V VUHI MI ODMA ZAZVONI.
A KD MI ĆIKOLADU OTPRE
ZMEM GA I ŠIKNEM ČEZ OKNI,
A KD MI BAMBUS SLOŽI ODMA SE POLOŽI.

TENA BARKOVIĆ

OŠ DRAGANIĆI
Jakov Kučas

DRAGANIĆ

Lepi kraj, gde sija sunce,
Draganić, mesti gde si ti sd.
Visoki bregi, potoki čisti,
Ovdi se skriva sreća,
Na sakim koraku.

Zeleni bregi, rože dišiju v zraku.
Ovdi se duša smiri, koj v stari bajki.
Dobri ljudi, zadivoljni i nasmijani.
Draganić, mesti v kim buš sretan.

Vživaj v lepoti oviga kraja,
Nek ti srce navek bu puni sreće i
smeha.

Draganić, tvoj dom, tvoj raj.
Pratila te ljubav i budi zadivoljan saki
dan i saki čas.

Vita Rataić

ŽUPNA CRKVA SV. JURJA
Jakov Kučas

LEPI MOJ DRAGANIĆ

Lepi moj Draganić,
te rože, te živine,
ta šenjica,
rubac mi zvonac ima.

Lepi moj Draganić,
mlaka puna rac,
na roži sedi tičica mala.

Lepi moj Draganić,
v vrčaku baril sadim,
da zelje i pažulj ne budu sami.

Lepi moj Draganić,
tve loze dajeju rasta,
i ž njim se grije iža saka.

Eva Zorić

USKRSNA KOŠARA
Vita Rataić

OSEĆAJI

Mareju biti lepi koj rože v rani proleće.
Mareju biti i mrski koj črnjafka na ditetu.
Navek su nekak zmešani.

Neki ljudi ne znaju kak bi je koristili,
pk idu doftora pitat.
Neki kad osetiju ljubav zakrvariju se koj
paradajzlin.

Deca je pk najbolje koristiju jer ak im ne
daš mikića odma počmeju kresati
koj mala tica.

Nigdar ne skrivajte osećaje vu sebi
jer bute se respuknali koj baril kd ga hitiš.
Zati zapamtite da morate pokazati se osećaje
i dobro komanderati ž njemi!

Ana Gojšić

DRAGANIĆKA ROŽA

Ana Gojšić

DRAGANIĆKA ROŽA

Draganićka roža je simbol cvijeta na draganićkim narodnim nošnjama. Svaka narodna nošnja je unikatna i na njoj su rože u raznim bojama: crvene, roze, bijele, modre...Žene su proizvoljno crtale rože na papir sa kojeg su indigom prenosile tkaninu i štikale na mašini.

Starije narodne nošnje su imale manje cvjetice dok nošnje novijeg doba imaju krupnije i bogatije rože.

Patricia Matić
prema kazivanju bake Danice
Banić

DRAGANIĆKA
NARODNA
NOŠNJA
Vita Rataić

DRAGANIĆKA NOŠNJA

Nošnja je dio tradicije u mojem kraju. Moji preci su nošnje izrađivali jer su one bile za svakodnevno nošenje. U početku su nošnje izrađivane tkanjem, a u novije vrijeme se počelo sa štikanjem. Simboli nošnje su draganićke rože.

Nošnja se sastoji od rubače, zastora i kragljina. Na glavu ide rubac ili posnašak. Postoje pisana, roza, modra i bijela rubača.

Vita Rataić
prema kazivanju bake Marice Rataić

**DRAGANIĆKI
PURANAC**
Ana Gojšić

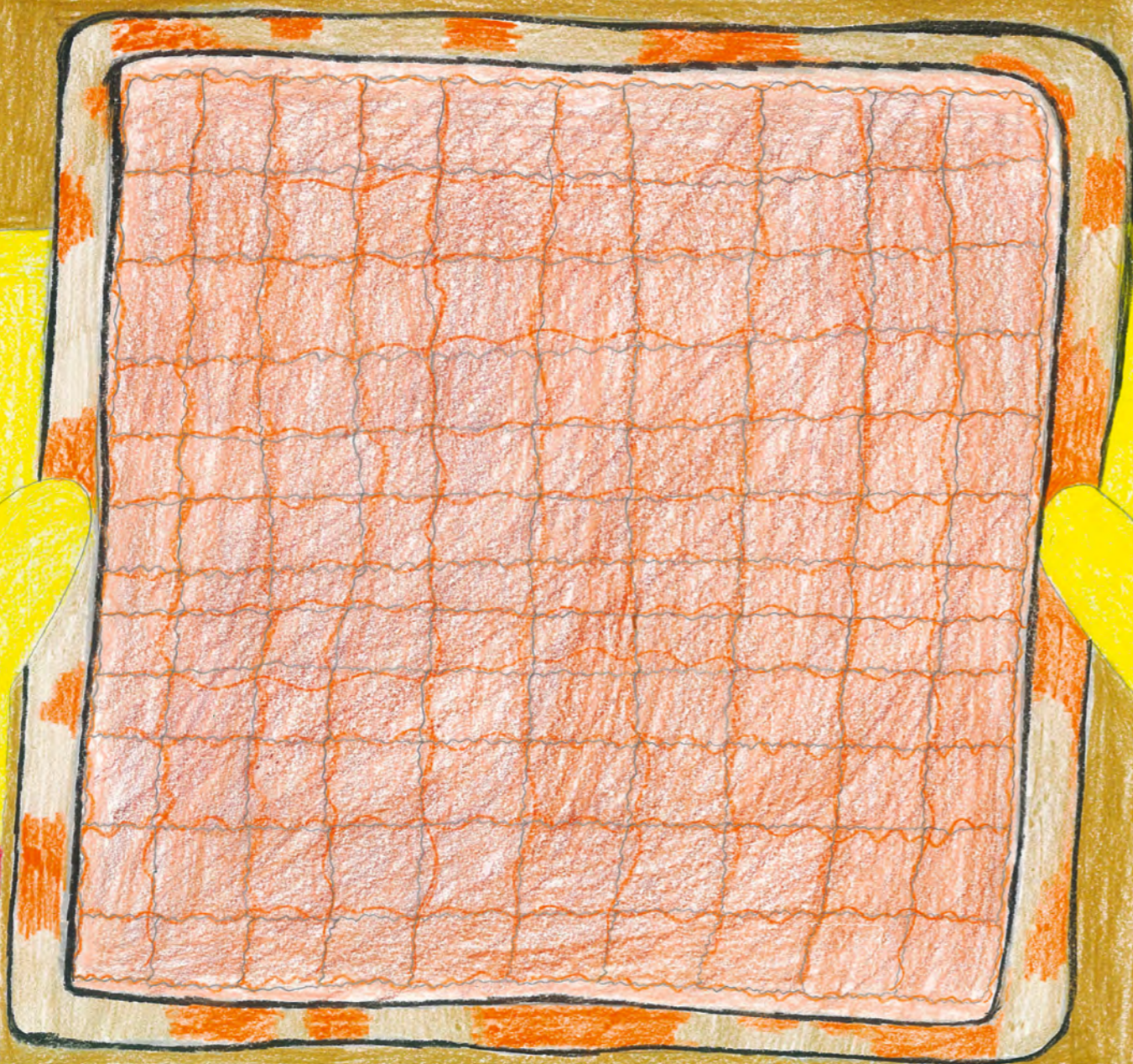

DRAGANIĆKI PURANAC

Draganićki puranac je uvršten na listu nematerijalnog kulturnog dobra Draganića. Izrađuje se od propupalih grana autohtonog grmlja uz dodatak vrtnog cvijeća, ukrasnog grmlja i drveća novijih vrsta ali i dodatak grane masline. Nosi se na misu Cvjetnicu. Po povratku s mise, moja baka puranac stavi u staju zataknuvši ga za gredu.

A kada prođe godina, stari puranac zapali, a na njegovo mjesto dođe novi puranac. Veličina puranca je oko pola metra.

Ana Gojšić
prema kazivanju bake Nade Gojšić

DRAGANIĆKI FANJKI

Moja baka radi prave draganićke fanjke. Radi ih od svojih najranijih dana jer ju je naučila njezina baka. I ja učim od bake izrađivati fanjke da nastavim obiteljsku tradiciju. Namirnice potrebne za njihovu izradu: glatko brašno, sol, voda, jaje i svježi kravlji sir. Postupak: od brašna, soli i vode se zamijesi tijesto i tanko razvalja mlečenkam, draganićki naziv za valjak za tijesto. Nadjev: svježi kravlji sir, sol i jaje. Nadjev se namaže po tijestu, zarola i poreže na manje komade tanjurićem kako bi rub ostao čvrst i smjesa ne bi curila van. Kuhanje: u proključalu posoljenu vodu stavljaju se mali fanjki.

Skuhane se začini s malo svinjske masti, crvene paprike i preprženog luka. Moja baka radi najbolje fanjke.

Leon Pahanić
prema kazivanju bake Višnje Pahanić

DRAGANIĆKA ŠUMA

Jakov Kućas

DRAGANIĆKA ŠUMA

Draganić je mjesto bogato različitom baštinom, a jedno od najveći prirodnih bogatstava je draganićka šuma. Draganićakima je njihova šuma, u kojoj rastu stabla hrasta, jasena i johe, bila životno važna. Iz nje su dobivali drvenu građu od koje su gradili kuće u kojima su živjeli. Šuma je služila i kao izvor ogrijeva. U šumu su puštali svinje koje su uzgajali za prehranu, a one su se tamo sladile slasnim žirom. Tako su čistile i obnavljale šumu. Na livadama uz rub šume, djeca su čuvala stoku i igrala igre. Danas ćete u šumi i oko šume prije sresti životinje nego čovjeka. Tako možete naletjeti na lisicu, čaglja, srnu, zeca ili divlju svinju. Školska djeca organizirano posjećuju šumu kako bi upoznali biljni i životinjski svijet.

Matko Šegulić
prema kazivanju djeda Jurja Bene

KAPELA SV. TROJSTVA

Eva Zorić

KAPELA SVETOG TROJSTVA

U Draganiću ima sedam kapela i jedna župna crkva. Najposebnija se kapela svetog Trojstva. Izgrađena je krajem 17. st. i nije najstarija u Draganiću ali je jedina sagrađena od drveta. Draganićaki su ju sačuvali od propadanja i od neprijatelja. Priča kaže da su mještani kapelu, zbog straha od prodora Turaka, raskopali i svaka obitelj je uzela po jednu drvenu gredu i sakrila je. Na zelenim brežuljcima oko kapele djeca su nekada igrala nogomet, skrivača i lovice. U kapelu su išli na vjeronauk.

Danas se u kapeli održava misa na blagdan Svetog Trojstva, a ispod prastarog hrasta na Veliku subotu svećenik blagoslivlja hranu.

Matko Šegulić
prema kazivanju djeda Jurja Bene

KAPELICA
SV. BARBARE
Eva Zorić

KAPELA SVETE BARBARE

Moj pradjed, prabaka i šukundjed su godinama bili zvonari u kapeli svete Barbare. Na Božić su se u njoj održavali prigodni igrokazi. Također se u njoj održavao vjeronauk za vjeroučenike koji su se spremali za sakramente. Na blagdan Svih Svetih, muškarci su se skupljali kako bi zvonili za svoje i sve ostale pokojne.

Zvonilo se povlačeći uže sve do ponoći. U kapeli su se krstila djeca i vjenčali parovi.

Eva Zorić
prema kazivanju bake Marije
i djeda Stjepana Zorića

KIP SV. NIKOLE
Matko Šegulić

KIP SVETOG NIKOLE U LAZINI

Draganić ima 17 zaselaka, a u jednom od njih, koji se zove Lazina, nalazi se poseban kip. To je kip svetog Nikole, zaštitnika pomoraca i putnika. Draganić nije na moru ali su njegovi stanovnici u 19. st. otplovili preko velikoga mora i sretno stigli u Ameriku. Na sretnom dolasku željeli su zahvaliti svetom Nikoli što ih je čuvao pa su donirali novac da mu se u njihovoj domovini u rodnoj Lazini podigne kip. Draganićaki, a posebno Lazinčaki su se uvijek molili svetom Nikoli i na njegov blagdan hodali su u procesiji.

Danas se djeca posebno raduju jer se svakog 6. Prosinca nakon mise u kapeli svetih Fabijana i Sebastijana i procesije, ukaže i sam sveti Nikola, glavom i bradom, odorom i štapom. Doveze se u kočiji koju vuku konji, u društvu starog prijatelja Krampusa. Tom prilikom okupljenoj djeci podijeli darove.

Matko Šegulić
prema kazivanju djeda Jurja Bene

KAPELA
SV. ANTUNA
Matko
Šegulić

KAPELA SVETOG ANTUNA

Mjesto Draganić ima nekoliko kapela i župnu crkvu. Na putu od kuće do škole i natrag prolazim uz kapelu svetog Antuna. Ona se nalazi na samoj glavnoj cesti u mjestu Budrovci.

Kapela izgleda vrlo jednostavno. Manja je od župne crkve. Oko nje je uređen okoliš. Mise se u njoj održavaju povremeno.

Jakov Kućas, 4. r.

DRAGANIĆKA
DRVENA KUĆA
Patricia Matić

DRAGANIĆKA DRVENA HIŽA

Na putu od kuće do škole, iz autobusa gledam kroz prozor. Uz moderne kuće, vidim poneku drvenu kuću. Jako su zanimljive. Zamišljam kako bi bilo živjeti u njima. Da se mogu teleportirati u prošlost i živjeti u jednoj barem jedan dan. Vidim da poneki ljudi i danas žive u starinskoj drvenoj kući. Sigurno je ugodno. Još me zanima tko su bili graditelji drvenih kuća? Koliko im je trebalo vremena da sagrade cijelu kuću? Koliko je članova obitelji živjelo u takvoj kući? Odgovore ću potražiti od starijih mještana Draganića, a dotad ću uživati u pogledu kroz prozor putujući u školu i natrag kući.

Matko Šegulić, 4. r.

DRAGANIĆKA ROŽA

Vita Rataić

KRATKA BIOGRAFSKA BILJEŠKA

Entuzijasti oslikane knjižice povremeno su bili „sputani“ učiteljičinim ograničenim odobravanjem ideja ali od iste su dobivali vjetar u leđa. Međusobna ljubav i snažna podrška iznjedrile su jake emocije i trajne uspomene.

Učiteljica Greta Šegulić lektorski je odobrila tekstove. Učiteljice, hvala.

Lazinčanka, gospođa Barica Tomašković uredila je pjesme na zavičajnom jeziku. Gospođo Barice, najsrdajnije zahvaljujemo.

Hvala djedovima Jurju i Stjepanu, bakama Danici, Nadi, Mariji, Marici i Višnji, vaši unuci vaše su blago.

Uredila i učenike vodila Marina Tržok,
učiteljica 4. r. u šk. g. 2023. / 2024.

Svega nekoliko stranica, a puno osmijeha i veselja. Na malo prostora utkali smo svu svoju dječju ljubav prema znamenitostima zavičaja. Stvarajući ove stranice, izmjenjivali smo emocije od sreće, radosti i veselja do euforije ali i sjete, završavamo četvrti razred. Na njegovom završetku mlađim naraštajima šaljemo poruku koliko smo uživali radeći ovaj projekt.

Vaši autori: Ana, Eva, Patricia, Vita, Matko i Jakov Kučas.

Produkt ima dodatnu vrijednost jer su nas podržali razredni prijatelji: Tena, Leon, Veronika, Valerija, Tea, Patrik, Ferdinand, David, Ivano, Kristian, Dario, Gabriel, Loris, Matej, Jakov Profoz, Emil Sečić, Eugen, Emil Sušić i Teo.

DRAGANIĆKA ROŽA

Eva Zorić